

L'asteroide B612

À

Potser us despisto si us començo parlant de l'asteroide B612, així d'entrada i sense més preàmbuls. Potser teniu la sensació que us vull parlar d'un nou descobriment espacial, una nova troballa, una revolució còsmica... No obstant, si continuo introduint elements a la meua descripció és probable que comenceu a lligar caps. L'asteroide B612 és un petit asteroide (un "país petit", com el nostre) amb poc més que tres volcans, baobabs i una rosa i, això sí, un príncep. Dels bons. Un petit príncep.

L'escriptor i aviador francès Antoine de Saint-Exupéry va ser l'encarregat de donar vida a una de les històries més màgiques que conec. Va fer-ho després de tenir un accident d'aviació al Sàhara i viure una experiència vital que, a la llarga, va acabar plasmant en un dels fenòmens literaris més importants a escala mundial: "El Petit Príncep". Una petita joia literària que ha esdevingut referent per a petits i grans i, sens dubte, l'obra més llegida en territori francès. El llibre pot semblar un conte per a infants. Una faula. Però, si te'l deixes sentir, esdevé una història per als adults, plena de missatges encriptats, píndoles medicinals per a molts dels mals que encara arrosseguem en ple segle XXI. Un manual de capçalera per a aquells que, tal com explica el llibre, un dia també van ser nens i se n'han oblidat.

Al final, el repte de traduir aquesta història en un musical era descomunalment gegant. Apropar un clàssic aparentment infantil però, en el fons, poc apte per a nens en un espectacle visual i musical que arribi al públic familiar és un repte en majúscules. Una oportunitat de brillar i, al mateix temps, una proposta de risc que Àngel Llàcer va voler prendre i resoldre amb una virtuositat màgica, com tota la història en si. Al final, l'espectacle, que ha passat darrerament pel Teatre Kursaal de Manresa, et toca amb la punta dels dits i et resegueix des dels primers filaments del cap i fins al dit petit del peu. T' enamora la posada en escena mentre recuperes els missatges que tantes vegades t'han captivat negre sobre blanc i que ara veus dimensionats damunt l'escenari; i tot i apostar per efectes clarament innovadors, com la tècnica del mappig o la introducció de personatges en 3D, el clàssic continua sent el clàssic. Simple i sense artificis. Això sí, explicat com mai te l'havien explicat abans. La música i l'emotivitat que aquesta desprèn aconsegueix seduir a petits i grans que resten immòbils a la cadira viatjant amb el Petit Príncep amunt i avall, descobrint i aprenent de planeta en planeta, amb la curiositat i la innocència, neta i transparent, d'aquest petit ésser que, pensant-ho millor, és molt gran. L'amor, el valor de les coses, l'amistat..., caminen i es passegen per davant dels nostres ulls i transpiren fins al nostre subconscient. Volem ser Petits Prínceps en el nostre petit món diari.

En definitiva, una proposta que esdevé una inversió en coneixement i emocions. Una càrrega d'energia pensada per a tots els nens. Com diuen els seus creadors: els nens que tenen 10, 20, 30, 40, 50... Perquè, en el fons, TOTS tenim un petit príncep dins nostre. Només ens cal escoltar-lo de tant en tant. I, potser així, tot anirà una mica millor del que va.